

УДК 630

Данилко І. – ст. гр. БКп – 31

Тернопільський державний технічний університет імені Івана Пулюя

СТАН ЛІСОВОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ ТА ПРОПОЗИЦІЇ ЩОДО ЙОГО ПОКРАЩЕННЯ

Науковий керівник: асистент Гринчуцька С.В.

Ліси України, незважаючи на незначну частку в природно-ресурсному потенціалі, займають важливе місце в економіці держави. Ліс, як потужна економічна інституція, за вмілого і дбайливого підходу, слугує надійним фінансовим інструментом поповнення державного бюджету, забезпечення населення роботою, сприяє сталому розвитку економіки, стабільності навколишнього природного середовища, сприяє розв'язанню багатьох соціальних питань і проблем.

Україна є малолісною державою, лісистість становить всього 14,2%. Величезні степові регіони заліснені від 1,9% до 3,5%. Господарський комплекс країни має щорічний дефіцит близько 25 млн. куб. м деревини.

Разом з тим, Україна є великою лісною державою, адже за обсягами лісозаготівлі займає десяте місце в Європі, а за загальною площею лісів – восьме. Однак за розміром лісової площі на душу населення - лише 27-е. Незважаючи на ці тривожні показники, Україна продовжує реалізовувати екстенсивне ведення лісового господарства. У найбільш продуктивних лісах Івано-Франківської області з одного гектара заготовляють лише 1,29 куб. м, тоді як у Польщі – 3,6 куб. м, Німеччині – 4,5 куб.м, Австрії – 5,2 куб.м, Чехії – 6,2 куб.м. Таке господарювання не здатне забезпечувати конкурентоспроможність української економіки, збереження і відтворення екосистем, проведення сильної соціальної політики.

На сьогодні охорона і відновлення лісових ресурсів потребують змін.

Стан лісового господарства країни вимагає вжиття наступних негайних лісівничих та природоохоронних заходів:

- збільшення обсягів робіт з лісовідновлення та лісорозведення;
- обмеження суцільних рубок лісу з поступовою заміною на вибірккові;
- введення заборони на проведення рубок в корінних природних байрачних лісах;
- забезпечення достатнього фінансування лісгосподарських заходів;
- впровадження сертифікації лісових ресурсів і лісгосподарських операцій;
- доведення відсотка лісистості території України до науково обґрунтованого рівня, в тому числі за рахунок заліснення малопродуктивних земель;
- впровадження перспективних технологій лісовідновлення;
- здійснення заходів щодо відновлення корінних природних комплексів на заповідних територіях.

Українська національна лісова політика мусить впливати з інтересів громадянина, суспільства, держави. При цьому відомчий, регіональний, особистісний, корпоративний інтерес не мають домінувати над суспільними і загальнолюдськими цінностями. Україна як європейська держава приєдналася до ідеології та принципів ведення лісового господарства в Європі, але раціонального, екологічно і економічно обґрунтованого підходу ведення лісового господарства у реальному секторі української економіки немає.